

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-02-01)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1853-02-01)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 44. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000014.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiøbenhavn. 1. Februar 1853.

Kiæreste Christian,

Imedens jeg med urolig Forventning imødeser Svaret paa mine sidste to Breve, er det ikke uden Anledning, at jeg skriver nogle Linier for at ledsage et nyt Brev, din Moder idag vil afsende. Jeg kan for det første meddele dig, at jeg i forgaars overraskedes ved den Nyhed, som Bølling meddelte mig, at en ny Volonteur, en Candidat Petersen, om hvem jeg aldrig har hørt et Ord, er ansat ved Bibliotheket — uden at Conferentsraad Werlauff derom har sagt mig et eneste Ord, s. 45heller ikke talt et Ord til Bølling, før Ansættelsen, eller Antagelsen var afgjort. — —

Din Moder har oftere talt om Brøchner; og selv har Du meer end engang yttret til mig, at han havde megen Lyst til en Ansættelse ved Bibliotheket. Om han endnu har denne, veed jeg ikke. Er det saa, da beret ham det Ovenanførte. Naar Du har bestemt dig, da siig ham, at han gjør vel i strax at tilsende mig en Ansøgning (udateret) som jeg, saasnart din Ansættelse i Kiel er afgivet, skal forsyne med min stærkeste Anbefaling og indlevere til Werlauff, eller snarere til Simony. Petersen kan umuelig, efter ovenanførte, være Magister Brøchner i Veien for at opnaae d i n Post; men der kan være nok af Andre.

Glem ikke, kiære Christian! at Posten i Kiel skal besættes uopholdeligt; uden Tvivl inden den nye Rigsdag aabnes. Det er jo ikke umueligt, at Ministeriet sprængtes. Grev Criminil vil i det mindste have Universitetets Organisation færdig, inden det kunde lykkes nogen at styrte ham. Derpaa troer jeg dog ikke. Endnu for faa Dage siden har jeg hørt, af Landgrevinde Charlotte, af General Hansen, af Grevinde Moltke, og af Geheimeraad Dankwardt, at Ministeriet er fast og enigt i alle Hovedpunkter — at det nu har Kongen paa sin Side (saavidt saadant kan gaae og holde) og at det vil staae og falde som een Mand. Valgene ville blive urolige og stormende; men man venter sig ikke andet end Majoritet for Ministrene. Eiderpartiet er rasende paa Bondevennerne. Tscherning overvældes med Haan og Spot i »Fædrelandet«. Grundtvig er her optraadt for faa Dage siden med en ligesaa taabelig, som næsten til Opstand imod Regjeringen opfordrende Agitatorisk Proclamation til Folket; og »Fædrelandet« har overgaaet sig selv i Grovhed og lav Gemeenhed i en Artikel imod Ørsted, der behandles som en Skoledreng, og som en gammel Mand, der gaaer i Barndommen. Det gaaer stærkt ned ad Bakke med Eiderpartiet; thi saadanne Midler ere de sidste, et næsten af Marken slaaet Parti kan bruge.

Mit Sind er fra saa mange Sider bevæget og oprørt af alle disse urolige Phænomener, at jeg neppe kan fastholde nogen Retning i Aanden. Men min Sjæl er heel for dig, hvergang Du staaer for min Tanke. — —

Nu er det yderste Øieblik udrundet. Jeg kan ikke engang giennemlæse mit Brev. Jeg var i Aftes tilsagt at drikke The hos Dronningen, som har faaet sig en Bogsal, med tre store gothiske Skabe af poleret Egetræ, et stort Bord og s. 46Stole af Eg i samme Smag, som er noget af det nobleste og smukkeste man kan see.

Med min Helbred gaaer det maadeligt, dog i de sidste Dage noget bedre. Jeg spadserede i Morges paa lange Linie; den herlige friske Søluft gjorde mig godt. Hils Brøchner, og vær tusinde Gange hilset fra — —

C. M.